

בן-גוריון מחכה לדיין

גולדה מחכה לרבי

פרס מחכה לפילוג

החשבון

שני דיין

ביום הרביעי, לפני שבועיים, פנה שמר עון פרס בבקשה דחופה אל חברת מו" דיעין אזרחי בתל-אביב. הוא ביקש ממנה לערוך בשבילו סקר של דעת-הקהל, על תוצאות הבחירות. הזמן לביצוע הסקר: תוך שבוע ימים ממסירת ההזמנה. תנאי חיוני: אין להדליף את תוצאות הסקר לאיש. הסקר לא הושלם במועד שנקבע. בגלל היקפו, כך הוסבר לפרס, יהיה צורך ביום או יומיים יותר. לכל המאוחר, הובטח, יהיו התוצאות המעובדות מוכנות ביום שישי.

על סמך הבטחה זו, קבע שמעון פרס ישיי בה דחופה בביתו, אליה הוזמנו כל ראשי רפ"י לשעבר, פרט לזויר בן-גוריון ויוסף אלמוגי. הנושא המרכזי שנועד לדין: האם צריכה רפ"י לפרוש ממפלגת העבודה לפני הבחירות. המזון העיקרי לחיכוך, אותו הכין פרס, היה הדו"ח על תוצאות הסקר של מודיעין אזרחי.

כמה יקבל

דיין לבד?

לדש השאלות העיקריות, אותן היפנו עורכי הסקר אל המידגם המייצג של ציבור הבחורים, היו:

- בעד מי היית מצביע אילו נערך כו הבחירות כיום, בהרכב הנוכחי של המפלגות?
- בעד מי היית מצביע אילו הורקמה רשימה עצמאית, בראשותו של משה דיין?
- מה המועמד הנראה לך מתאים ביותר להיות ראש ממשלת ישראל? התוצאה המעניינת ביותר, בתשובה לשאלה הראשונה, הייתה: בהרכב הנוכחי של המפלגות, יזכה המערך (כולל דיין ואנשיו) ב-54 מקומות בכנסת. כלומר, תשעה פחות מן המספר שיש לו כיום. ואילו גח"ל יקבל 25, לעומת ה-22 שיש לו עתה.
- כמה יקבל דיין, אם יפרוש מן המערך ויילך ברשימה עצמאית? על כך השיבו עורכי הסקר: 31.1% מן הקולות, שהם 37 חברי-כנסת.

העיקר:

לא אולטימטום

כאשר מסר שמעון פרס את המספרים האלה, השתררה דומייה מתוחה. שום סקר שנערך עד אז לא נתן לרשימה בראשות דיין מספר כה גדול של תומכים. לפרס לא נותר אלא לגלגל את השיחה ב"כיוון הרצוי לו: שיש להסיק מסקנה אמיצה מן הסקר — ולהחליט על פרישה.

המספרים עודדו וולדה מן ההססנים שב"חבורה. אולם ברור היה, כי המילה האחרונה חייבת להיות של דיין עצמו. והוא לא נראה משוכנע מספיק מתוצאות הסקר,

הניחושים על צעדיו של משה דיין, בכל נושא שהוא, הפכו כבר מזמן לספורט לאומי. אין לספורט זה שום כללים ברורים — אבל יש בו הגיון פנימי כלשהו.

צריך לחכות.

לראות, לשקול

מה אומר הגיון זה? מה יכולים להיות שיקוליו של דיין ברגע זה? איך היה נשמע מונולוגו שלו ב"נידון?"

...לזחות. ברור שצריך לדחות. זה לא מיטשק. העניין רציני מדי מכדי לקפוץ עם (המשך בלמוד 18)

מתונה ורבי-משמעית. העיקר: שלא ידחפו אותו להתלטה; שיתנו לו לדחות את מועד ההכרעה לרגע שייראה לו מתאים.

אכן, הרישות שהופנו אל צמרת מ"ע" הן רחוקות מאולטימטום. ראשי רפ"י ביקשו מספרי תשובות ברורות למספר שאלות. ה"עיקריות: איך תורכב רשימת המועמדים? מה יקבע מצע המפלגה לגבי שילוב הש"חיים?

עמדת רפ"י ברורה: הם דורשים זכות בלעדית למינוי תשעת הנציגים ברשימת ה"מערך; והם מצדדים בשילוב כלכלי של ה"שטחים והחלת החוק הישראלי בהם. רק לכשיתקבלו התשובות, אפשר יהיה לקבוע את עמדתו של דיין.

סירב לתמוך בהצעת הפרישה. הוא גם לא פסל את ההצעה באופן מוחלט, אלא נקט בקו האופייני לו: דחה את ההחלטה, השמיע רמזים לשני הכיוונים, והשאיר לעצמו את חופש-התימרון.

אם לפרוש, אמר בסיכום, אני רק לאחר שהמערך ישים את הרכבת הרשימה לכנסת, וינסח את המצע שלו לבחירות. רק על סמך שני נתונים אלה יחליט דיין אם להקים רשימה עצמאית, או להישאר במערך.

ברוב זהירותו, אף האריך את השתתפותו בפגישה כדי להיות נוכח בשעת ניסוח ה"הודעה המסכמת. הוא לא רצה שפרס ותומכיו ינסחו את ההודעה בהיעדרו, שמא תהיה בה נימה אולטימטיבית הקוראת לפרישה. הוא רצה להיות בטוח, שתהיה זו הודעה

תהיה פרישה מן המערך? הזקן דיבב כשלוש שעות עם חברי המישלחת — אך סירב להתחייב לדבר. בתמונה: שניים מחברי המישלחת, ח"כ מטילזה גזי יחזיק מדכי בן-פורת, עם בן-גוריון.

המישלחת לשדה בוקר ביקשה ששבוע שבער הבהרה אחת מבן-גוריון: המוכן הוא לעמוד בראש רשימה של רפ"י אם